

Bezdomovecká

Pokáč

capo I

Je noc a v parku
si jdu shánět chálku,
když v tom u kontáku stojí
krásná neznámá.

Někdo zaslech
jak se hrabu v plastech.
To snad ne, už zas nechci mít
problém s cajtama.

Neboj mám kus páрку,
kapku láku, zbytek
krabicáku a jen s tebou
si to chci dát.

Pán je galán,
tak pojď se mnou na náměstí.
Já tam mám v podchodu
malej privat
Laj laj laj
už přece bez sebe nemůžem být.

R: Je kosa já jsem bos, já bosa,
ale už nejsme osamělí.
Jak je to skvělý.
Teď prostě na Karlově mostě
na šetříme na společný bydlení.

A tak už spolu pár let
na Karláku stárnem
a pořád nemáme skoro
ani na přežití.

A z protější strany
nás fotěj Němčouři
a potěj se,
když na ně slunko svítí.

Kdyby radši
vytáhli z brašny
a místo do kašny svý eura
hodili nám.

Tak je nenuť,
vždyť nemá to cenu.
Pojď dáme Okenu.
Všechno bude fajn.

Laj laj laj

už bez sebe přece nemůžem být

R:

